

mlz МАЛИ
ЛИКОВНИ
САЛОН

КУЛТУРНИ
ЦЕНТАР
НОВОГ
САДА

11 - 22. 5. 2020.

**АЛЕКСАНДРА
ИЛИЋ**

MUTE

MUTE, 2018,
комбинована техника,
75 x 25,5 cm

Mute **Александра Илић** – звук тишине

Унутар свог уметничког стваралаштва, изражавајући се у циклусима, Александра Илић је прошла кроз неколико трансформација, али увек остајући доследна особеном експресивном сликарском изразу чија је главна окосница апстракција и честа инкорпорација текста у сликама и цртежима. Ова стратегија убацивања текста у визуелним уметностима постепено је развијена током 20. века захваљујући бројним авангардним покретима који су подржавали уграђивање различитих несликарских материјала у слике, па тако и речи. Уметници су убацивали речи у слику у циљу истраживања везе између идеја и слике. Ова стратегија је посебно била значајна током 60-тих година 20. века када су концептуални уметници базирали своја дела на тексту, па су речи у слици ослободили слику њених формалних особина. Постоји безброј начина на који савремени визуелни уметници укључују речи у своју праксу: као наратив, пронађени предмет, знак, друштвени и политички коментар, или у шали. Међутим, Александра Илић је константно у потрази за сопственим речником којим би дневнички записивала, кроз слике и текст у њима, своје мисли и осећања. Од 2018. године започела је серију радова – слика, цртежа и инсталација под називом **Mute**, које изводи комбинујући разноврсне медије и материјеле као што су фломастери, оловке, уљани акрил, папир и песак. Текст који је на ранијим серијама радова увек могао да се прочита сада више

не може и за тај визуелни поступак уметница користи израз Mute који означава да је нешто утишано. Слова су постала само мрље иза којих се не назире ни најмања њихова назнака. Из ових поништених слова рађају се визуелни симболи, па се тако текст који је некада био важан сегмент њеног рада повлачи дајући предност визуелном читању слике. Некадашња слова постају ликовни елементи, речи које су некада у њеним делима одређивале тему, сада су постале средство за истраживање неких других тема. Иако тврди да је на овим радовима исписивала веома важне информације, ми као такве не можемо да их прочитамо па нас машта води до безброј могућности тумачења овог текста који више није текст, тако да ова врста нечитљивости служи не да постави и одреди границе дела већ да га ослободи.

Живот у савременом свету је бучан и пренатрпан разноврсним информацијама које нас константно бомбардују, а за којима опет ми стално вапимо не би ли одржали корак са свим убрзаним иновацијама у 21. веку. Александра Илић зато у својим радовима истиче значај тишине и интроспекције. Њена дела нас позивају да размислимо о бројним порукама и сликама са којима се сусрећемо у свакодневном животу, подсећа нас да морамо правити селекцију какве аудио и визуелне сензације у њиховом мноштву примамо, јер само тако можемо бити концентрисани на себе и свој унутрашњи мир.

Славица Попов

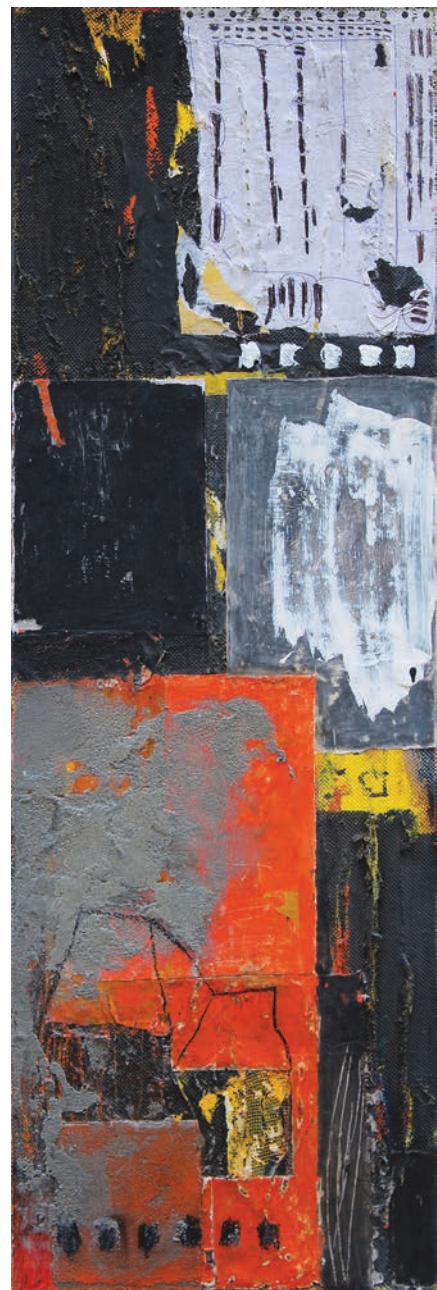
MUTE, 2018 - 2019,
комбинована техника
(62,5 x 42,5 cm) x 3

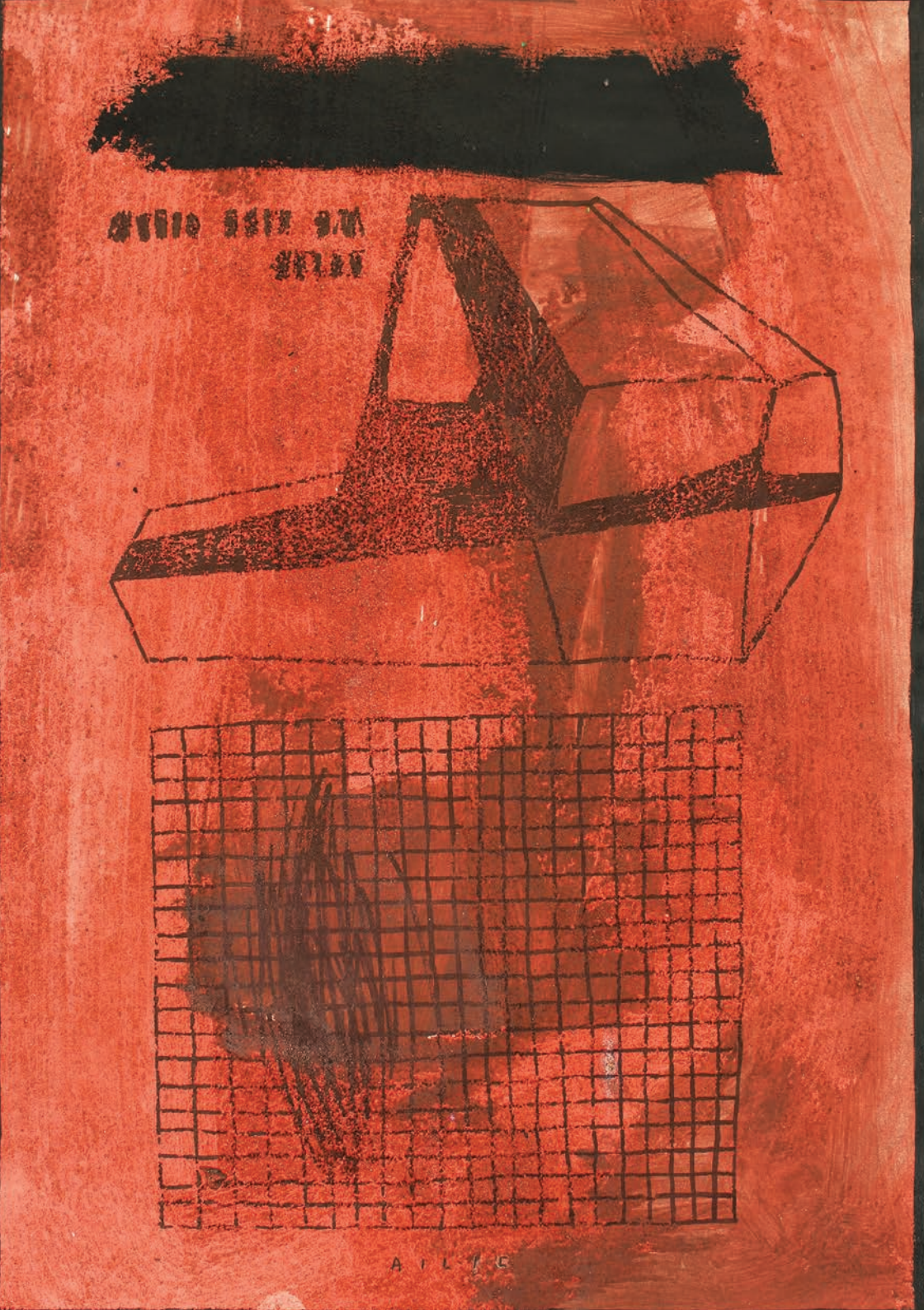

На наредним странама:
MUTE, 2018,
комбинована техника
75 x 25,5 cm

MUTE, 2018,
комбинована техника
62,5 x 42,5 cm

Лево, десно, на наредној и
 последњој страни:
MUTE, 2018,
 комбинована техника
 21 x 30 cm

Александра Илић је рођена у Београду 1987. године. Завршила је основне академске студије на Економском факултету Суботица (одељење у Новом Саду, смер Маркетинг) 2010. године. Основне академске студије на Академији уметности у Новом Саду (смер Сликарство) завршила је са првом самосталном изложбом „Изложба“ 2014. године, док мастер академске студије (смер Сликарство) завршава на истој академији са изложбом „Натрон“ 2015. године. Рад из поменуте серије „Натрон“ награђен је трећом наградом Ниш Арт Фондације 2016. године. Од завршетка студија активно се бави самосталном уметничком праксом. Од 2020. године у статусу је самосталног уметника и члан је Удружења ликовних уметника Србије (УЛУС). Тренутно живи и ради у Београду.

Претежно се изражава у форми цртежа, слике и просторне инсталације. Истражујући различите материјале (пластику, натрон папир, картон, песак), а користећи притом лични симболизам и „естетику фасаде“, Александра у раду пролази кроз теме дневника (као интимног места свакодневних активности, забелешки и откривања себе), рециклаже, феномена потребе савременог друштва за слепом забавом, као и феномена утицаја буке модерног доба на појединца (односно „mute“ позиције појединца данашњице).

Учествовала је на више групних изложби у земљи и иностранству (избор: „Младост“ 2016. и 2018, Галерија куће легата у Београду; „Аутопортрет и портрети“, Cite Internationale des

Arts у Паризу; „Перспективе“ и „Преиспитивање стварности“, Савремена галерија у Зрењанину; „Пројекат Слика“, Савремена галерија Војводине у Новом Саду; „Програм о линији“, Културни центар у Новом Саду; „Мастери“, Фабрика у Новом Саду; „Шунд“, Пароброд у Београду).

Самосталне изложбе (избор):

- 2019. Народни музеј, Врање
Арт 55, Ниш
Квака 22, Београд
- 2016. САНУ, огранак у Новом Саду
- 2015. Савремена галерија Зрењанин
УК Палилула
Завод за културу, галерија Мост, Нови Сад

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР НОВОГ САДА
МАЛИ ЛИКОВНИ САЛОН • МАЈ 2020
Бул. Михајла Пупина 9 • +381 21 525 120
www.kcns.org.rs • mls@kcns.org.rs

Главни и одговорни уредник: Бојан Панаотовић
Уредница изложби: Маја Ердељанин
Гrafичко обликовање: Теодора Ковачевић
Штампа: Футура • Тираж 50 примерака